

[Stensballe.]

Vagtkorpset ikke skulde bruges til at føre Krig med. Jeg kan ikke se andet end, at den her foreslaaede Ordning for saa vidt frembyder Fordele, men Fordele, som jeg ikke mener er tilstrækkelige til, at vi kan bruge dette til noget som helst, ej heller til Forhandlingsgrundlag. Jeg erkender, at Lovforslaget er omarbejdet for i nogen Grad at faa Opbygningen til at svare til den Ordning, vi fik gennemført i Fjor, men for mig staar det som unaturligt, at det skal svare til det, som man faktisk tilsigter at afskaffe.

Naar man saa spørger: hvor kommer de Penge fra, som skal bruges til disse Reformer, maa jeg sige, at det er vanskeligt at se af selve Lovforslaget; men af Udtalelser i det andet høje Ting fremgaar det, at Penge til disse Foranstaltninger — om det er nok, ved jeg ikke, og det er der heller ingen større Grund til at spekulere over for mig efter den Opfattelse, som mit Parti og jeg har af dette Lovforslag — er fremskaffet dels ved Nedsættelse af Befalingsmandslønningerne i Forhold til Forslaget i Fjor, dels ved Nedsættelse af Lønningerne til Mandskabet, idet her er regnet med 4 Kr. pr. Dag mod tidligere 5 Kr. pr. Dag foruden i begge Tilfælde Bolig, Kost, Forplejning og Beklædning.

Det er Forholdene, saaledes som de er. Jeg mener dermed at have konstateret, at paa dette Omraade er Socialdemokraterne i hvert Fald begyndt at bevæge sig hen i Retning af noget mere brugeligt, men ikke noget, som vi for yort Vedkommende kan være med til at acceptere, og derfor maa jeg henholde mig til de Udtalelser, som jeg i saa Henseende fremsatte, da jeg første Gang havde Ordet.

Hendriksen: Jeg vil gerne først sige til det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup), der bebrejdede mig, at jeg ikke vilde gaa ind i en Forhandling, at min Bemærkning før gik ud paa, at jeg ikke vilde gaa ind i en Forhandling paa det foreliggende Grundlag, en Forhandling paa Grundlag af de Principper, der er nedfældet i de foreliggende Lovforslag. Derimod er mit Parti naturligvis villigt til at gaa ind i en Forhandling i al Almindelighed, navnlig hvis der er Mulighed for, at denne Forhandling kan føre til en bedre Ordning end den, der i Øjeblikket er gældende. Denne Bemærkning til det ærede 4de Medlem for 4de Kreds besvarer jo ogsaa den Forespørgsel, den højtærede For-

svarsminister rettede til mig paa det samme Omraade.

I øvrigt vil jeg gerne takke den højtærede Forsvarsminister for den Udtalelse, han fremsatte vedrørende Giftgassen, og jeg formoder, at den højtærede Minister, naar han har underkastet Sagen en grundig Overvejelse i sit Ministerium, vil lade Rigsdagen tilflyde Meddelelse om Resultatet af disse Overvejelser, hvad enten det nu sker under den ene eller den anden Form.

Den højtærede Forsvarsminister fik ud af de Citater, jeg før anførte, at jeg ikke var tilfreds med den nuværende Ordning, og det er jeg heller ikke, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at jeg utrykkeligt fremhævede, at den Dom, jeg omtalte, var fhv. Forsvarsminister, nuværende Folketingsmand L. Rasmussens Dom, det var ikke min. Det var nuværende Folketingsmand L. Rasmussens Udtalelser, jeg citerede, og ikke nogen andens.

Til det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) vil jeg gerne sige, at det glæder mig, at han kunde tiltræde mit Ønske om et Samarbejde om en fælles Ordning. Jeg var nu heller ikke et Øjeblik i Tvivl om, at det ærede Medlem ønskede noget saadant og gerne vilde være med til et Samarbejde; det har det ærede Medlem jo ogsaa vist ved tidligere Lejligheder. Men naar det ærede Medlem nu hævder, at mit Partis tidligere Ordfører i denne Sag, Professor Ellinger, var enig med det ærede Medlem om det Forslag, der blev til Lov den 23. Marts, kan dette ikke være rigtigt. (*Stensballe:* Det har jeg ikke sagt, saa har De misforstaaet mig). Ja, saa maa jeg have misforstaaet det ærede Medlem. Om Professor Ellingers varme Kærlighed til Forsvaret og hans Interesse for disse Forhold er der formentlig ingen i dette Ting, der nærer Tvivl, og Professor Ellinger har utrykkeligt under Forhandlingerne om denne Sag her i det høje Ting som mit Partis Ordfører sagt — det vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse oplæse, det staar i Landstingets Forhandlinger for 1931—32 Sp. 1453 —:

„Jeg skal i øvrigt ikke gaa dybere ind paa Forslaget, men ingen vil undre sig over, at jeg herefter kalder det en Lemlæstelse af det Forslag, som var udarbejdet i Underudvalget, og derfor er det klart, at vi fra vor Side ikke paa nogen Maade kan gaa med dertil, hvad formentlig ingen vil kunne undre sig over.“